

Blåt vælded lys frem bag skyers skred

Lisbeth Smedegaard Andersen

Torsten Borbye Nielsen

Piano

Blåt væl - ded lys frem bag sky - ers skred,

5

Pno.

rør - te vor jord midt i ti - dens strøm - me,

9

Pno.

svøb - te en flig af Guds e - vig - hed

13

Pno.

som blan - ke knop - skæl om vin - ter - drøm - me.

17

Pno.

Skær - mer her - ne - de Guds - ri - gets glæ - de,

21

Pno.

sår - bart til ste - de i tro og håb.

1. Blåt vælded lys frem bag skyers skred,
 rørte vor jord midt i tidens strømme,
 svøbte en flig af Guds evighed
 som blanke knopskæl om vinterdrømme.
 Skærmer hernede
 Gudsrigets glæde,
 sårbart til stede
 i tro og håb.

2. Det barn, der sover ved moders bryst,
 er dog det Ord, hvorved alting skabtes:
 Englenes glæde, Guds øjenlyst,
 menneskers liv her, hvor liv fortabtes.
 Han er hernede
 Gudsrigets glæde,
 nyfødt til stede
 i tro og håb.

3. Han knytter syvstjernens strålebånd,
 åbner dog varsomt de blindes øjne.
 Himmel og jord i den samme hånd -
 sandhedens lys midt blandt vore løgne.
 Er selv hernede
 Gudsrigets glæde,
 synligt til stede
 i tro og håb.

4. Sort knejser korset på udbrændt jord,
 afslører mørket bag løgnens maske.
 Døden blev støv for dit påskeord -
 livstræet skyder af sten og aske.
 Breder hernede
 Gudsrigets glæde,
 lysfyldt til stede
 i tro og håb.

5. Herre, du kom for at leve her,
 række din hånd til de små og svage.
 Løvspring forjættes i håbets træer,
 når dine ord bærer julens dage.
 Skaber hernede
 Gudsrigets glæde,
 evigt til stede
 i tro og håb.